

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudkyň JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. Š.**
zastoupený advokátem JUDr. Radislavem Bražinou
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2022 č. j. 31425/22/5200-10422-713023,
ve věci přeplatku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v poslední den lhůty dne 8. 11. 2022 se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 9. 7. 2021, č. j. 2894686/21/3202-50523-805198, jímž bylo zastaveno řízení o žalobcově žádosti o vrácení přeplatku.
2. Žalobce v žalobě namítl, že pokračuje v živnosti po zemřelém podnikateli – svém otci, který zemřel 19. 11. 2009. Dne 3. 6. 2021 žalobce požádal správce daně o vrácení přeplatku z titulu pokračovatele v živnosti po zemřelém podnikateli, řízení o jeho žádosti bylo zastaveno, odvolání zamítnuto. Žalovaný znemožňuje žalobci pokračovat v živnosti a poškozují děděný majetek. Napadené rozhodnutí je příliš zjednodušující a přehlíží širší podstatu

problému, kterou je každého právo na svobodné podnikání, potažmo každého právo na zaručené dědění – přepjatým formalismem utlačuje práva a svobody žalobce.

3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy, nedopustily se přepjatého formalismu. U jednání uvedl, že žalobce současně podniká i sám. Jeho žádost byla předčasná.
4. Žalobcův ustanovený zástupce v replice k vyjádření žalovaného zopakoval žalobní tvrzení a navíc uvedl, že správní orgány od žalobce inkasují finanční prostředky, takže tím apombovaly, že považují žalobce za pokračovatele v živnosti a současně i za dědice po zesnulém.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce požádal dne 3. 6. 2021 o vrácení přeplatků na dani z příjmů fyzických osob, na dani z přidané hodnoty a na dani silniční, vztahujících se k podnikatelské činnosti zemřelého plátce, s tím, že dědické řízení není dosud ukončeno. Správce daně rozhodnutím ze dne 9. 7. 2021 řízení o žádosti zastavil podle § 106 odst.1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., v příslušném znění (dále jen „daňový řád“), když po dobu dědického řízení, v němž není jisté, kdo je dědicem, není žádná osoba, která by byla oprávněna podat takovou žádost. Žalobcovu odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
7. Krajský soud nejprve připomíná, že *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
8. S ohledem na žalobní body soud proto jen v krátkosti uvádí, že souhlasí se závěry správních orgánů o tom, že za stávající skutkové situace nezbylo než řízení o žalobcově žádosti zastavit. Žalobcův otec zemřel v roce 2009, podle tehdy platné právní úpravy a judikatury platilo, že *Za dědice (právního nástupce) lze považovat jen toho, komu bylo rozhodnutím soudu dědictví potvrzeno nebo kdo se stane nabyvatelem poměrné části dědictví, popřípadě určité hodnoty ze zůstavitelem zanechaného majetku. Do té doby je možno osobu ucházející se o dědictví považovat jen za domnělého dědice, který ještě není nositelem práv a povinností spadajících do dědictví, ale který se jím stane až na základě výsledku řízení o dědictví. Teprve tehdy lze tomuto právnímu nástupci daň platebním výměrem vyměřit (§ 46 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) a poté vymáhat (§ 73 téhož zákona).* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 Afs 88/2010-51). Obdobný princip pak představoval § 239 daňového řádu, ve znění od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013, když následující úpravu daňového řádu od 1. 1. 2014 nelze pro daný případ použít s ohledem na přechodné ustanovení novely (k tomu soud

odkazuje na body 14.-15. odůvodnění napadeného rozhodnutí). V dané věci je přitom nesporné, že v době rozhodování správních orgánů nebylo dědické řízení dosud ukončeno.

9. Krajský soud připomíná, že žalovaný ani správce daně nejsou správními orgány, v jejichž pravomoci by bylo rozhodovat ve věcech živnostenského oprávnění či snad dokonce dědění. Ačkoli spolu celá problematika nepochybně souvisí, daňové orgány správně postupovaly v rámci příslušných právních předpisů, soud v jejich činnosti neshledal žádný přepjatý formalismus či utlačování žalobcových práv. Napadené rozhodnutí žalovaného nelze označit za zjednodušující a zcela jistě nepřehlíží žalobcovo právo na svobodné podnikání.
10. Pokud jde o obsah repliky ze dne 10. 6. 2024, soud vyhodnotil tam uvedené tvrzení jako opožděné (§ 72 s. ř. s.), když nemá žádný předobraz v žalobě z 8. 11. 2022.
11. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. června 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu